

Oponentský posudek bakalářské práce

Jméno autora BP: Monika Drnovcová
Název AP: Prevence šikany na ZŠ a program primární prevence
Oponent – jméno, specializace: PhDr. Ivana Bernardová, psycholog, KPPP
Datum a místo: Praha, 30.8.2010

Téma, které si studentka zvolila, je v současné době stále aktuální. Zvláště nyní, kdy je v platnosti metodický pokyn MŠMT k této problematice, je patrné, že téma šikany zajímá učitele, rodiče dětí i celou veřejnost.

Projekt primární prevence, jehož realizace se autorka zúčastnila, probíhá již více než deset let na řadě pražských škol. Přinesl a přináší řadu dílčích i zásadnějších výsledků a to nejen v oblasti prevence všeobecné, ale i v oblasti vztahů žáků mezi sebou navzájem v kolektivu. Na tuto druhou oblast se ve své práci soustředila studentka především. Šlo jí zejména o prevenci šikany.

Práce je rozdělena na teoretickou a praktickou část, celá bakalářská práce je zaměřena více teoreticky (v poměru 2:1). Praktickou část tvoří popis programu primární prevence, tak jak jej autorka zná ze své dlouhodobé praxe v naší poradně a dále program Městské policie hl. města Prahy, který je rovněž realizován na školách. Jejimi zdroji informací byly webové stránky poradny a manuál primární prevence, který lektoři dostávali ke své práci. Zdroj programu policie není z použité literatury patrný. Škoda, že studentka nevyužila ve své práci i řadu praktických zkušeností, které během své praxe v poradně získala. Nemusela by tak popisovat kazuistiku, která sice obsahem souvisí s tématem práce, ale nijak se v ní neodráží preventivní program.

Po úvodu, v němž autorka vysvětluje, proč si toto téma zvolila, se studentka zaměřuje podrobně na téma šikany. Srovnává pohled dvou předních českých odborníků dr. Koláře a doc. Říčana. Jako třetí zdroj informací cituje metodický pokyn MŠMT ČR z roku 2009 k prevenci a řešení šikanování, neuvádí však ve své práci, koho z našich odborníků „upřednostňuje“ MŠMT, což by při podrobnějším studiu pokynu bylo patrné. Srovnání přístupu obou autorů se týká charakteristiky šikany, popisu účastníků – agresora a oběti. V kapitolách 4 a 5 již autorka uvádí pouze jeden zdroj a to dr. Koláře. 7. kapitola pohlíží na šikanu z jiného úhlu pohledu a to z hlediska práva. Škoda, že prakticky celá teoretická část je jen kompilátem prací již napsaných. Jediným vlastním názorem studentky je to, že ona dává přednost pohledu dr. Koláře, protože víc vychází z praxe. Celé téma šikany není zpracováno příliš podrobně. Prostudovaná literatura nicméně představuje stěžejní díla, která vyšla k tomuto tématu v České republice.

Po formální i jazykové stránce je práce zpracována průměrně, v textu objevují drobné překlepy a bohužel i občasné gramatické chyby.

Práce je dobře členěna do kapitol a odstavců, struktura celé práce je jasná a srozumitelná, stanovené cíle jsou naplněny.

Za určitý nedostatek této práce považuji absenci popisu vlastních zkušeností autorky, které načerpala při své praxi. Chybí zde techniky, které použila při realizaci bloků ve „svých“ třídách a to jak v tématu prevence šikany, tak i v dalších tématech. Chybí zde i vlastní zhodnocení stavu svěřených tříd – zda se zde šikana vyskytla a případně v jakém stádiu. Co s tímto zjištěním lektorky dělaly.

Přes výhrady, které k práci uvádím, považuji tuto bakalářskou práci za dobrou. Ráda bych také vyzvedla osobní zájem autorky při účasti v projektu primární prevence.

Závěr:

Předloženou práci doporučuji k obhajobě.

Navrhované hodnocení: D

Konkrétní otázky k obhajobě (zde je třeba formulovat min 2 otázky):

Setkala se autorka při své praxi na školách se šikanou?

Jak tuto situaci řešila příp. jak by jí řešila?

V Praze dne 30.8.2010

Podpis: